

Til lovforslag nr. L 86. Betænkning afgivet af Arbejdsmarkedsudvalget den 7. maj 1998

Betænkning

over

Forslag til lov om fornyelse af visse kollektive overenskomster m.v.

Udvalget har behandlet lovforslaget i en række møder og har herunder stillet spørgsmål til arbejdsministeren, som denne har besvaret skriftligt og i samråd.

Nogle af udvalgets spørgsmål og arbejdsministerens svar herpå er optrykt som bilag til betænkningen.

Endvidere har udvalget modtaget skriftlige og/eller mundtlige henvendelser fra:

Aktivitetssudvalget,
 Dansk EL-Forbund,
 Dansk Funktionærforbund,
 FTF,
 Grafisk Forbund,
 Landsorganisationen i Danmark,
 Luftfartsfunktionærer,
 Maersk Air Kabinebesætningsforening og
 Nærings- og Nydelsesmiddelarbejder Forbundet,
 Murersvendenes Fagforening og
 Restaurations- og Bryggeriarbejder Forbundet, København.

Der er af arbejdsministeren og af et mindretal stillet ændringsforslag, hvorom henvises til de ledsagende bemærkninger.

Herefter indstiller et *flertal* (Socialdemokratiets, Venstres, Det Konservative Folkepartis, Centrum-Demokraternes, Det Radikale Venstres, Kristeligt Folkepartis og Fremskridtspartiets medlemmer af udvalget) lovforslaget til *vedtagelse* med de af arbejdsministeren stillede ændringsforslag.

Et mindretal inden for flertallet (Fremskridtspartiets medlem af udvalget) bemærker følgende:

Det er Fremskridtspartiets opfattelse, at arbejdsmarkedets parter skal have frihed til at forhandle overenskomster uden politisk indblanding. Denne gang havde hovedorganisationerne indgået en aftale hos forligsmanden, og derved var forhandlingerne afsluttet. Når storkonflikten brød ud og parterne ikke formåede at finde en løsning, må Folketinget bryde ind og bringe en løsning frem.

Det er Fremskridtspartiets opfattelse, at strejken allerede havde haft for store omkostninger. Ud over det store økonomiske tab, virksomhederne har lidt, så har Danmark tabt international konkurrence. Det vil tage mange år, før dansk troværdighed er genoprettet. Mange virksomheder vil aldrig få deres kunder igen, når udenlandske fabrikker har mistet tålmodigheden og fundet nye leverandører.

Dertil kommer, at en række erhverv helt uforstyldt har mistet enorme summer. En meget stor taber er i den forbindelse landbruget, som har mistet over 1 mia. kr. alene den første uge, konflikten løb. Dertil kommer alle de afledte omkostninger som følge af, at husdyr er blevet alt for store, markedet er kommet i ubalance, osv.

Mest urimeligt var det dog, at alle regler om dyrevelfærd pludselig ikke længere betød noget for fagforeningerne, som tillod titusinder af fjerkræ at dø under utålelige forhold. Også svineproducenterne fik problemer med alt for store dyr.